

потребує наукових зусиль дослідників із різних країн.

Ключові слова: слов'янські власні імена, лінгвокультурний феномен, міжкультурна комунікація, лінгвістична компетенція.

Затронутые в работе вопросы, касающиеся личных имен как лингвокультурного феномена, обладающего сложной смысловой структурой и богатой культурной символикой, являются частью исключительно актуальной многоаспектной темы о судьбе национальных языков в свете интеграции и глобализации, которая требует научных усилий исследователей из разных стран.

Ключевые слова: славянские личные имена, лингвокультурный феномен, межкультурная коммуникация, лингвистическая компетенция.

In the article are considered questions, concerning personal names as the linguistics and cultural phenomenon, possessing complex semantic structure and rich cultural symbology, are part of solely actual and many aspects of the subject about fate of the national languages in light of the integrations and globalization, which requires the scientific effort of the researchers from different countries.

The keywords: slavonic personal name, linguistics and cultural phenomenon, cross-cultural communication, linguistical competency.

Стаття надійшла до редакції 15.11.2013 р.

Прийнято до друку 23.11.2013 р.

Рецензент – д.філол.н., проф. Зайцева І. П.

УДК 811.111:81'25

К. А. Шапочка

ЗАГАЛЬНИЙ І СПЕЦІАЛЬНИЙ СЛЕНГ У СИСТЕМІ СУБСТАНДАРТНОЇ ЛЕКСИКИ

Наразі в умовах тотальної демократизації світового співтовариства відбуваються невідворотні процеси на кшталт суспільних зрушень та виокремлення асоціальних маргінальних елементів. Література віддзеркалює навколишній світ, миттєво реагуючи на будь-які зрушення без виключення. Під маргінальними елементами слід розуміти будь-які екстремістські, сепаративні злочинні угруповання. Аксиомою є той факт, що представники подібних структур мають особливий кодекс відносин із поліцією, що змушує їх застосовувати особливу шифровану систему комунікації, що у соціолінгвістиці дістала назву жаргону або аргю.

Лінгвісти відзначають, що тенденція переходу аргю у загальний, загальнозрозумілий сленг, набирає обороти. Тим не менш більшість арготизмів залишаються втаємниченими, – тож потребують коректної вичерпної інтерпретації та перекладу в літературних творах. Таким чином, актуальність дослідження мови аргю, а також способів перекладу арготизмів на основі всесвітньо відомих літературних шедеврів залишається дуже високою.

Такі видатні вчені, науковці, автори наукових праць та монографій, як Г. Б. Антрушина, І. В. Арнольд, О. В. Афанасьєва, А. К. Бабіна, В. В. Балабін, В. Г. Вілюман, С. Влахов, І. Р. Гальперін, М. А. Грачов, В. Єлістратов, В. М. Жирмунський, Т. Ілік, І. В. Корунець, А. Т. Ліпатов, Л. К. Латишев, Д. С. Ліхачов, Н. Н. Морозова, Л. І. Скворцов, Г. Д. Томахин, С. Флорин, В. А. Хом'яков, О. Д. Чередниченко займались дослідженням походження терміну аргю, вивчали особливості розвитку і функціонування «соціального різновиду мовлення», своєрідного мовного коду.

Теоретична значущість дослідження полягає у вичерпному аналізі явища загального і спеціального сленгу в системі субстандартної лексики, феномену аргю як своєрідного мовного коду, «соціального різновиду мовлення».

Мова – унікальне творіння, апогей людських пошуків та спроб створити універсальну систему для обміну думками, матеріалізуючи їх за допомогою звуків та букв, елементів мовної системи, своєрідного коду.

Так склалось, що в силу історичних обставин кожен соціум, обмежений певним територіально-географічним простором став носієм окремої мови. Існує науково обґрунтоване припущення, за яким мови, названі за низкою ознак спорідненими та схожими, є елементами різноманітних мовних сімей, що є беззаперечним консолідуючим фактором, більш того, гіпотетично існує мова, що є першопочатком всіх інших. Таким чином, на перший погляд несхожі, мови мають чимало спільних аспектів. Очевидно, за ступенем спорідненості мови сукупність мов об'єднується у родини. Мови однієї родини можуть вирізнятися такою спорідненістю, що необхідність тлумачення та перекладу різноманітних явищ відпадає, втрачаючи свою актуальність.

Обмін думками або комунікація може відбуватись як між носіями однієї мови, так і між носіями різних мов (двомовна комунікація). У багатомовних поліетнічних суспільствах кодування і декодування думок за допомогою мовних знаків відбувається власне носіями цих мов, тоді як суспільства з однією домінуючою державною мовою досягають «взаєморозуміння» за посередництвом перекладачів, що розшифровують матеріалізовані засобами однієї мови думки та кодують їх мовними засобами іншої. Оскільки матеріальний світ, що відображається мовою є єдиним для носіїв різних мов, різняться лише мовні засоби для матеріалізації думки.

Втім наявність явищ та феноменів, властивих культурі лише одній нації-носію мови, викликає об'єктивні труднощі для тлумачення подібних «культуронімів». Лінгвісти одноставно називають подібні мовні елементи «реаліями» або «національною лексикою».

Реалії можуть бути представлені як базовою лексикою (нейтральною), книжковою, так і мовними одиницями, що не відповідають мовній нормі (так званими колоквіалізмами, розмовною лексикою) [1; 7].

Цікавою та, безперечно, вартою уваги є наступна дефініція, концепт лінгвістичного терміна «лексика» (з грец. *lexicos* – словниковий, словесний) – це сукупність слів певної мови, її окремих сфер чи діалектів [1; 7; 8; 12; 17]. Звідси логічно випливає, що в фокусі нашої уваги перебуває саме лексика окремих сфер англійської мови, або радше американської англійської мови, а точніше соціального діалекту аргю.

Такі вчені-лінгвісти, як: Г. Б. Антрушина, І. В. Арнольд, О. В. Афанасьєва, В. Г. Вілюман, І. Р. Гальперін, Н. Н. Морозова схиляються до поділу лексики на офіційну та неофіційну, або літературну та не літературну, тобто «formal and informal speech». Нас цікавить саме «informal style», або неофіційна лексика, тому що саме до цього типу включають сленг [1; 2; 4; 5].

М. А. Грачев та В. А. Хом'яков поділяють всю лексику на літературну та не літературну [6; 16]. До літературної лексики належать книжкові слова, стандартні розмовні слова та нейтральні слова. Г. Б. Антрушина, І. В. Арнольд, О. В. Афанасьєва, І. Р. Гальперін, В. І. Заботкіна, Н. Н. Морозова та інші нейтральну лексику у своїх класифікаціях лексичних одиниць виносять за межі літературної, розрізняючи нейтральну, літературну та розмовну лексику [1; 2; 15]. Літературна та нейтральна лексика вживається або в літературі, або в усній мові в офіційній обстановці. Літературна мова включає терміни, поетичні, високо літературні слова, слова-архаїзми, застарілі слова, запозичення, а також так звані варваризми. Не літературну лексику поділяють на професіоналізми, вульгаризми, жаргонізми, аргю та сленг. Ця частина лексики відрізняється розмовним, неофіційним характером та емоційною забарвленістю [1; 3; 8; 11; 14; 17].

Так, за визначенням В. В. Дубічинського та В. А. Хом'якова професіоналізми – це слова, що використовуються невеликими групами людей, об'єднаних певною професією, наприклад, moonship, soft-landing.

Жаргонізми – соціальний діалект; відрізняється від літературної мови специфічною лексикою і вимовою, але не має власної фонетичної і граматичної системи. Як правило, це словник розмовного мовлення людей, зв'язаних певною спільністю інтересів, зокрема, жаргон англійських льотчиків: everything under control, watch your step.

Арго – мова вузької соціальної чи професійної групи, штучно створена з метою мовного відокремлення; відзначається головним чином наявністю слів, незрозумілих стороннім, наприклад, sap, grapple, equip, forestall.

Вульгаризми – це грубі слова, що зазвичай не вживаються освіченими людьми в суспільстві, це спеціальний лексикон, що використовується людьми низького соціального статусу: засудженими, торговцями наркотиками, тобто відособленими маргінальними асоціальними групами, це мова затаврована суспільством, на яку накладено соціальне табу [14; 17].

Предметом нашого дослідження є один з різновидів субстандартної лексики – жаргон, а точніше його різновид – арго, що використовується вузьким колом людей, об'єднаних спільним ремеслом або колом інтересів. Інструмент їх спілкування, тобто лексичні засоби, є настільки індивідуальними, носять умовний характер та мають «узгоджене» значення, що робить їх незрозумілими поза межами цієї професійної чи соціальної групи. Якщо сленг є інтернаціональним лінгвістичним поняттям, то жаргон є суто національним феноменом, що не має відповідних аналогів в іншій культурі.

Видатний український вчений-лінгвіст С. Є. Максимов диференціює та оперує поняттями сленг та жаргон, як інтернаціональним та діалектним феноменом відповідно, тоді як В. Г. Вілюман іншої точки зору, розрізняючи загальний сленг, тобто, той, що знаходиться за межами літературної мови, загальнозрозумілі та широко розповсюджені у розмовній мові образні слова та словосполучення емоційно-оцінкового відтінку. Ці слова претендують на новизну та оригінальність в якостях, які виступають синонімами слів та словосполучень літературної мови та спеціальний сленг, тобто слова та словосполучення того чи іншого професійного, чи-то класового жаргону.

М. А. Грачев, В. А. Хом'яков теж схожої думки, заявляючи, що сам термін сленг в перекладі з англійської мови означає мову соціально чи професійно відособленої групи в протилежність літературній мові, що по суті, є рівнозначним спеціальному сленгу В. Г. Вілюмана та жаргону С. Є. Максимова; або варіант розмовної мови (в тому числі експресивно забарвлені елементи мови), що не співпадають з нормою літературної мови, що рівнозначно загальному сленгу В. Г. Вілюмана та сленгу С. Є. Максимова [4; 6; 16].

Загальний сленг, або просто сленг, знайшов широке розповсюдження і став зрозумілим для всіх соціальних верств населення, не викликаючи при цьому складності у тлумаченні і розумінні семантичного наповнення відповідних лексичних одиниць; він має яскраво виражений емоційно-оцінний характер з домінуванням експресивної функції над номінативною, що має на меті лише називати предмети чи явища, для чого покликана саме нейтральна лексика; загальний сленг відносно стійкий для визначеного періоду, хоча сленгізми і переходять легко в колоквиалізми, а також зникають з вжитку; цей різновид сленгу є не однорідним по своєму генетичному складу, оскільки його формують різноманітні джерела (жаргони, арго, професіоналізми, варваризми тощо); він є неоднорідним за ступенем наближення до фамільярно-розмовної мови, хоча в цілому він протистоїть їй як компонент просторіччя; загальний сленг іноді має фонетичні, морфологічні та синтаксичні особливості; він відрізняється генетично та функціонально від спеціального сленгу (арго, жаргону) [3 – 5; 7; 9; 13; 15; 17].

Цікаво, що, переходячи у сферу загального сленгу, жаргонізми, авжеж,

втрачають свій вузький соціально-професійний характер та стають загальнозрозумілими для всіх носіїв мови. Тут відбувається перерозподіл лексики та фразеології [6; 9; 10; 13].

Спеціальний сленг – це специфічна лексика та фразеологія соціальних жаргонів, професійних говорів та аргю (кент) злочинного світу [9; 10].

В англістиці не настільки яскраво є дослідженим спеціальний сленг, хоча його вивчення має входити в соціолінгвістику (галузь мовознавства, синтез соціології та лінгвістики, що вивчає питання суспільного існування та суспільні умови розвитку мови) та лінгвокраїнознавство. Найбільш глибоке трактування жаргонів, аргю та професійної лексики низки європейських мов дана в книзі академіка В. М. Жирмунського «Национальный язык и социальные диалекты».

Спеціальний сленг включає в себе: аргю, кент, римований сленг, соціальні жаргони та професійні говори, «бек сленг» тощо.

Таким чином, розглянувши загальний і спеціальний сленг в системі субстандартної лексики, ми з'ясували, що досліджувані нами арготизми є американськими реаліями, що представлені мовними одиницями, які не відповідають мовній нормі (так званими колоквиалізмами, розмовною лексикою), оскільки сленг, або загальний сленг, є інтернаціональним лінгвістичним поняттям, то жаргон, іншими словами спеціальний сленг, є суто національним феноменом, що не має відповідних аналогів в іншій культурі.

Протягом останніх десятиліть в світі, а особливо в англійських країнах, виник новий культурний і мовний феномен «політкоректність». На думку З. С. Трофімової, явище політичної коректності пов'язане з виникненням ідеї культурного плюралізму і витікаючої звідси необхідності пропорційно представляти твори літератури і мистецтва, досягнення в суспільному та політичному житті, що відносяться до представників всіх етнічних і сексуальних меншин.

Очевидно, що саме політкоректність та культурний плюралізм стали своєрідною фундацією, наріжним каменем, передумовою розвитку та еволюції аргю, що є продуктом етнічних меншин, який віддзеркалює спосіб їх життя, знаходячи своє відображення в літературі зокрема. Тенденція демократизації співтовариства стала імпульсом здійснити наукове трактування аргю як соціального діалекту з точки зору соціолінгвістики, етнічного, національного мовного феномену з позиції етнолінгвістики та лінгвістичного, культурного мовного явища з погляду лінгвокраїнознавства.

Соціолінгвістиці як мовознавчій дисципліні, що вивчає суспільну обумовленість виникнення, розвитку та функціонування мови, вплив суспільства на мову та мови на суспільство, належить один з важливих розділів – соціальна діалектологія, об'єктом вивчення якого є соціальні діалекти (жаргони, аргю, професійні мови) [10]Ю

Учені відзначають, що наука соціолінгвістика тільки починає набирати обороти на теренах нашої держави, оскільки упродовж часу, коли наша мова перебувала під впливом тоталітарної системи, визнавався єдиний стандарт літературної мови, нині ситуація складається таким чином, що керівництво держави робить спроби взяти вектор на українізацію суспільства, насамперед відроджуючи славетні мовні традиції. Проте існування різноманітних діалектизмів, сленгізмів тощо доводить, що мова залишається динамічною системою, яка постійно живе і розвивається [13].

Взагалі, сам термін «сленг» з'явився у вітчизняній лексикології відносно недавно. Поява цього слова була пов'язана з вивченням англійських культур [7; 12].

«Особливо пишно розцвітає сленгтворчість у періоди значних соціальних змін, воєн, економічних і культурних зрушень, коли відчувається нагальна потреба іменувати те нове, із чим доводиться зустрічатися щодня» [7].

Інтенсивні міграційні процеси у світі, спричинені бідністю та військово-економічними потрясіннями, в Європі, які торкнулися і Італії, подальша стратифікація

американського суспільства, виокремлення його маргінальної групи, тобто сицилійської мафії, спричинили зростання слів з етноелементом та появу мафіозного арго в американському варіанті англійської мови.

За свідченням доктора філологічних наук Л. Савицької, чільне місце у формуванні мовленнєвої культури молоді посідає кримінальний жаргон. У своєму дослідженні «Про взаємодію жаргону і сленгу» вона зазначає: «Кримінальний жаргон має здатність блискавично проникати в соціальні сфери законотворчих громадян: спочатку ця лексика стає надбанням мови соціальних низів, а згодом «завойовує позиції» у міському розмовно-побутовому мовленні, проникає в мову радіо, преси, телебачення, ну і звичайно ж, у різні корпоративні, професійні лексичні системи, тобто стає надбанням інтержаргону» [13].

В. М. Жирмунський справедливо помічає, що перетворення арго в сленг означає кінець старого арго як таємної професійної мови декласових елементів. Арготична лексика, втративши свій таємний характер, використовується як засіб емоційної експресії, образного евфемічного у сфері щоденного спілкування [7]. Переходячи у сферу загального сленгу, жаргонізми, авжеж, втрачають свій вузький соціально-професійний характер та стають загальнозрозумілими для всіх носіїв мови. Тут відбувається перерозподіл лексики та фразеології.

Жаргонізмами (франц. *jargon*, від галло-романського *gargone* – базікання) називаються слова, вживання яких обмежене нормами спілкування, прийнятими в певному соціальному середовищі. З цієї причини жаргонізми ще називають соціальними діалектизмами. Жаргонізми – це переважно такі специфічні, емоційно забарвлені назви понять і предметів, які мають нормативні відповідники в літературній мові і, відступаючи від неї, надають процесу спілкування атмосфери невимушеності, іронічності, фамільярності і т. д. [9; 10; 12; 14; 17].

Специфічною рисою жаргону є його відкритий характер. На відміну від нього, арго (франц. *argot* – жаргон) – умовна говірка певної соціальної групи з набором слів, незрозумілих для невлаштованих у справу цієї групи. В основі арго звичайно лежить загальнонародна мова та її граматична система, проте воно істотно вирізняється словниковим складом. Якщо жаргон – суспільна забава, мовна гра, підпорядкована бажанню посилити експресію, то арго є засобом спілкування антисоціальних елементів, що хочуть приховати свої наміри від решти членів суспільства. Це своєрідний мовний код [10; 11; 13].

Виникнення арго пов'язане ще з тим періодом історії мови доби феодалізму, коли існували замкнені корпорації ремісників бродячих торговців, жебраків тощо, які з метою самозахисту та відособленості від решти суспільства і збереження своїх професійних таємниць створювали спеціальні мовні коди.

Кент – арго злочинного світу Англії – може похвалитися першими словниками, які були складені вже на початку XVI століття, тобто майже на півстоліття раніше перших тлумачних словників літературної мови [10; 11].

Для створення таємного словника інколи користуються прийомом приховування форми (звучання) слова чи словосполучення. Яскравим прикладом такого таємного кода є «back slang». Цей особливий жаргон отримав широке розповсюдження в середині позаминулого століття серед лондонських вуличних торговців, які зазвичай знаходились в «делікатних» відношеннях з поліцією. Сутність back slang заключається в тому, що слова, як правило, перевертались, при цьому зазвичай це були фонетичні «перевертання» з додатковими викривленням вимови, характерними для кокні. Наприклад, penny – yepner; two pence – owt yepner; fourpence – rouf yepner; seven pence – neves yepner; yes – say; look – cool; bones – enobs; police – slop.

Більш складним різновидом таємного сленгу є, за термінологією Е. Партриджа, centre slang (medial slang). Приховані форми (звучання) слова відбувається не простим перевертанням слів, а «розсіченням» слів навпіл та постановкою першої частини після

другої, інколи з деякими доповненими викривленнями. Цей різновид так само, як і «back slang», характерна в основному для кокні, зокрема: person – nosper; sweet – eetswee; quiet – ietqui; right – ightri; fool – oolfoo; cheek – eekcher; sentimental – mentisental.

Терміни «жаргон» та «арго» прийшли у вітчизняну лінгвістику з французької мови, а «сленг» – з англійської. Жаргон в «Алфавітному лексичному словнику аналогів французької мови» Пола Робера тлумачиться як «неправильна, перекручена» або штучно створена мова, зрозуміла тільки членам конкретного угруповання. Англійське визначення терміна за словником Коллінза наступне жаргон – словник, ідіоми тощо поза мовними нормами чи формальним вживанням, обмежені соціальними рамками, що більше, ніж нормативна мова, характеризуються метафоричними та дифузними значеннями. Отже, бачимо, термін «сленг» вживається на позначення тієї ж групи лексики, яку позначають терміном «жаргон», тільки це його англійський відповідник. Останнім часом термін «сленг» вживають активніше, ніж «жаргон». Таке явище можна пояснити впливом двох факторів: сьогодні англійська мова у світі починає домінувати, тому вживають англійський відповідник; інколи мовці вживають слово «жаргон» на позначення згрубілої, невитонченої мови, тому на позначення соціального варіанта мови вживають термін «сленг» [11; 18; 19; 20].

В англійській лексикології арго – таємні «мови» – жаргони зазвичай називають кент, в іспанській мові – херманія, в німецькій – ротвелш, у французькій – арго. Арго – це професійний жаргон волоцюг, злодіїв, гангстерів та деяких інших суспільних груп (вуличних торговців та ін.).

Узагальнюючи вищеподане, можна зробити такі висновки: арго – це особлива лексично-семантично-словотвірна система; арго використовують з метою ідентифікації групової належності співбесідника та конспірації мовлення; арготизми мають особливе емоційно-експресивне забарвлення.

Подальша робота буде присвячена проблемам та способам подолання труднощів під час перекладу арготизмів, аналізу способів передачі семантики арго як різновиду національної лексики на українську мову, спираючись на наукові праці та теоретичні обґрунтування вище згаданих вчених-теоретиків. Сукупність проаналізованих джерел зможуть дати вичерпне уявлення про лінгвістичний феномен арго та способи передачі його українською мовою.

Література

- 1. Антрушина Г. Б.** Лексикология английского языка : учеб. пособие для студентов / Г. Б. Антрушина, О. В. Афанасьева, Н. Н. Морозова. – 3-е изд., стереотип. – М. : Дрофа, 2001. – 288 с.
- 2. Арнольд И. В.** Экспрессивные средства английского языка / И. В. Арнольд // Арнольд И. В. Сборник научных работ / И. В. Арнольд ; Ленинград. гос. ин-т им. А. И. Герцена. – Л. : ЛТПИ, 1975, С. 123 – 126.
- 3. Бабина А. К.** Терминологическое поле в исследованиях социолекта / А. К. Бабина. – М., 2002.
- 4. Вилюман В. Г.** О способах образования слов сленга в современном английском языке / В. Г. Вилюман // Учен. зап. Ленингр. гос. пед. ин-та им. А. И. Герцена, 1955. – Т. III. – С. 47 – 50.
- 5. Гальперин И. Р.** О термине «сленг» / И. Р. Гальперин // Вопр. языкознания. – 1956. – № 6.
- 6. Грачев М. А.** Механизм перехода арготизмов в общенародный язык / М. А. Грачев // Рус. яз. в шк. – 1996. – № 5. – С. 34 – 37.
- 7. Жирмунский В. М.** Национальный язык и социальные диалекты / В. М. Жирмунский. – Л., 1936.
- 8. Лик Т.** Соціальні варіанти мови та їх термінологічне окреслення / Т. Лик // Мовознавчі дослідження : зб. наук. пр. – Донецьк : ДонДУ, 2000. – С. 67 – 73.
- 9. Липатов А. Т.** Русский сленг и его соотнесенность с жаргоном и арго / А. Т. Липатов // Семантика и уровни ее реализации. – Краснодар, 1994.
- 10. Лихачев Д. С.** Арготические слова профессиональной речи / Д. С. Лихачев // Лихачев Д. С. Статьи ранних лет / Д. С. Лихачев. – Тверь, 1993. – С. 95 – 138.

11. Маковский М. М. Языковая сущность современного английского «сленга» / М. М. Маковский // Иностр. яз. в шк. – 1962. **12. Скворцов Л. И.** Литературный язык, просторечие и жаргоны в их взаимодействии / Л. И. Скворцов. – Л., 1970. – 132 с. **13. Ставицька Л.** Проблеми вивчення жаргонної лексики: Соціолінгвістичний аспект / Л. Ставицька // Укр. мова. – 2000. – № 1. – С. 55 – 69. **14. Сучасний** тлумачний словник української мови : 65000 слів / за заг. ред. д-ра філол. наук, проф. В. В. Дубічинського. – Х. : ВД «ШКОЛА», 2006. – 1008 с. **15. Томахин Г. Д.** США : лингвострановедч. слов. / Г. Д. Томахин. – М., 2000. – 576 с. **16. Хомяков В. А.** Введение в изучение основного компонента английского просторечия / В. А. Хомяков. – Вологда, 1971. – С. 29 – 39, 104. **17. Хомяков В. А.** О специальном сленге / В. А. Хомяков. – Вологда, 1968. – С. 6 – 22. **18. Collins English Dictionary.** – Third Ed. – Harper Collins Publishers, 1991. **19. Partridge E.** A Dictionary of Slang and Unconventional English / E. Partridge. – London, 1963. – Vol. 1. – P. 782. **20. Paul R.** Dictionnaire alphabetique et analogique de la langue française / Robert Paul, Alain Rey. – P. : Le Robert, 1985. – 642 p.

У статті розглянуто поняття загального та спеціального сленгу у системі субстандартної лексики.

Ключові слова: жаргон, арго, сленг, соціолінгвістика, колоквіалізм.

В статье рассматривается определение общего и специального сленга в системе субстандартной лексики.

Ключевые слова: жаргон, аргон, сленг, социолингвистика, коллоквиализм.

The article focuses on general and special slang in the system of substandard lexicon.

Keywords: jargon, argon, slang, sociolinguistics, colloquialism.

Стаття надійшла до редакції 12.11.2013 р.

Прийнято до друку 23.11.2013 р.

Рецензент – к.філол.н., доц.. Рудницька Н. М.

УДК 811.161.1-36

О. Г. Шерстюк

ЯЗЫКОВЫЕ МАНИПУЛЯТИВНЫЕ ВОЗДЕЙСТВИЯ В РЕКЛАМНЫХ ТЕКСТАХ

В последние несколько десятилетий в мировой общественной практике достаточно интенсивно развивается реклама. Реклама постоянно усиливает резкость звучания положительных сторон рекламируемого товара/услуг. В рекламном тексте акцент переносится на выгоду адресата. Товар/услуга в рекламе представляется в лучшем свете, во всем своем блеске, демонстрируются его преимущества для потребителя. Создается иллюзия, что приобретение этого товара оказывается выгодным только для адресата (а адресант как будто бы ничего от этого не имеет).

Целью данной публикации было продемонстрировать структуру манипулятивных воздействий в рекламных текстах.

В рекламном тексте мы сталкиваемся только с некоторой частью информации о товаре, которая способствует формированию его положительного восприятия со стороны потребителя, например: *Стиральной машине SAMSUNG можно доверить любую стирку: действительно удобная, исключительно деликатная, удивительно компактная. SAMSUNG DIGITAL. Хорошо там, где мы есть!; Чтобы оставаться уверенной в себе, нужно ощущение свежести. Роликовый дезодорант «Fa» – это*